

Ophidselse, at deres Agitation bærer Frugt, saa bliver det ikke det høje Ministerium og heller ikke det officielle Socialdemokrati, der kommer til at høste, og dersom de Herrer virkelig vil saa Blæst, ved De nok, at man høster Hvirvelvind.

Til Slutning vil jeg gøre en rent konstitutionel Bemærkning, som jeg tror er paa sin Plads, om Kronens Opløsningsret. Naar Kronen har Ret til at opløse, er det selvfølgelig ikke for at give et Spillerum for fyrstelig Vilkaarlighed, men der foreligger en fornøftig Begrundelse derfor. Kronens Ret til at skifte Ministerium er en hos den beroende Ventil, et Middel til Sikring af Folkevilliens rette Udtryk. Det kan jo nemlig ske, det vil de Herrer indrømme, at et Parlamentsflertal kan korrumpere; det kan være forfalsket ved en uheldig Valglov, det kan ogsaa blive ødelagt ved Medlemernes Daarlighed, eller det kan ske, at det er valgt under andre Forudsætninger og med helt andre Formaal, og at der saa kommer en ny Situation, hvori Landets Tarv og Villie ikke dækkes af det siddende Flertal, saaledes at der er Mile mellem Parlamentsflertallets Ønske og Folkevillien. I saadanne Tilfælde har Kronen en Ret, ja, jeg mener en Pligt, til gennem Tilkaldelse af nye Ministre at skabe den fornødne Overensstemmelse mellem Folkevillien og Parlamentsflertallet. Denne Ret kan Kronen selvfølgelig bruge eller lade være at bruge efter sit Skøn, men den kan aldrig opgives den; thi Kronen har ikke den Ret for sin egen Skyld, den har den til Sikring af den uforfalskede Folkevillies parlamentariske Udtryk.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen (J. C. Christensen) har ikke forstaaet mig rigtigt, naar han mente at høre, at jeg af Hensyn til Kornlovenes og de øvrige Ernæringsloves Gennemførelse plæderede Nødvendigheden af Bèvarelsen af Loven af 7. August 1914 til November. Det har jeg ikke gjort, af den gode Grund, at Landstinget har vedtaget uforandret den Paragraf, der siger, at vedrørende Landbrugsproduktions- og Ernæringsforhold skal Loven af 7. August 1914 blive bestaaende, selv om den i øvrigt ophæves. Det er ikke vedrørende noget Landbrugsforhold, at der overhovedet er Dissens mellem mig og Landstinget. Paa alle de Omraader, som omhandles af Ernæringslovene er der gennem den Lov, som Landstinget har vedtaget, sikret Administrationen fuldkommen Myndighed til at gennemføre alt, hvad der er fornødent. Det er kun ved-

rørende de andre Erhverv, vedrørende Handel og Industri, at Landstinget har forlangt en tidligere Ophævelse af Myndigheden. Jeg har savnet Begrundelse for denne Forskel i Betragtningen af de forskellige Erhverv i det andet Ting og har heller ikke faaet den her.

Maa jeg yderligere til det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen sige, at naar han betegnede Lovparagraffen om Truster som en Løfteparagraf, var det jo en rigtig Betegnelse, en baade rigtigere og artigere Betegnelse af denne Paragraf end den, som det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) valgte, da han sagde, den var en Attrap. Det er nemlig en Løfteparagraf, idet den, naar den har faaet Rigsdagens Tilslutning, udtaler, at i det Øjeblik den almindelige Myndighed, som Loven af 7. August 1914 har givet Administrationen til Prisregulering, bortfalder, vil det være nødvendigt at erstatte den med en særlig midlertidig Lov vedrørende alle saadanne Sammenslutninger, som har Indflydelse paa Prisbestemmelsen, nødvendigt at have en Lov, som fastsætter særligt Tilsyn og Kontrol med Trusterne. Hvorfor nu det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt, der meget tidt har udtalt, at det vilde være nødvendigt at faa en saadan Lov, betegner det som en Attrap, at det paalægges den overordentlige Kommission at gøre Indstilling om et saadant Lovforslags Affattelse, det forstaaer jeg ikke. Medmindre det ærede Medlem er misforstået med, at nogen vil gaa ham i Næringen! Jeg har set, at der fra hans Side skal være bebudet, at han syslede med Tanken om at fremsætte et saadant Lovforslag. Jeg maa imidlertid mene, at det vil være rigtigt, at dette Spørgsmaal kommer frem for Rigsdagen med den overordentlige Kommission som Udgangspunkt, byggende paa dens Erfaringer, som jeg ved, det ærede Medlem tillægger meget stor Betydning.

Til den Tale, som det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt holdt, skal jeg ikke føje mange Ord. Han mente, at Ministeriet havde lært noget i denne Tid. Han udtalte ikke noget om, hvad maaske han og hans Parti maatte have lært. Jeg vil oprigtig talt haabe for det ærede Medlem, at hans Parti har lært noget grundigt i denne Tid. Men af det ærede Medlems Tale erfarede jeg i alt Fald tre Ting angaaende det konservative Folkeparti, nemlig at det ikke er bange, at det ikke er doktrinært, og at det ikke er insolent — hvilket betyder, at det ikke er uforskammet. Da det konservative Parti saaledes hverken er bange eller doktrinært eller uforskammet, er der